

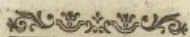
Titel: Hellige Taler, afhandlede i Kabinettet paa Kronborg, for Dronning Carolina Mathilda, af Peder Hansen, residerende Kapellan ved Slots- og Garnisons- Kirken i Helsingør.

Citation: "Hellige Taler, afhandlede i Kabinettet paa Kronborg, for Dronning Carolina Mathilda, af Peder Hansen, residerende Kapellan ved Slots- og Garnisons- Kirken i Helsingør.", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 2*, Sander og Morthorst, 1773, s. 58. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_002-shoot-w2_002_004_p58_bZONE1468938/facsimile.pdf (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 2

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

len Paulus, naar han 2 Cor. 12. flager
 over den Satans Engel, der slog ham med
 knyttet Næve. Ved hvilken Laalemaade
 Apostelen betegner Diævelens mordiske Hen-
 sigt, og hans Anfalds Heflighed, som ven-
 telig har bestaaet i foruroligende Bebreidel-
 ser om Apostelens Bitterhed mod Jesu Be-
 kiendere, som en Saulus. Ved de middel-
 bare Diævelens Anfald forstaaer jeg de onde
 Menneskers, hans Anhangeres givne Forar-
 geller, listige Forførelser, og alle onde Fri-
 stelser eller onde Tillokkelser, for hvilke Sa-
 lomon advarer os: Ordsp. 1, 10. Min
 Søn, naar Syndere lokke dig, da samtyk
 ikke. Og hvorved saa mange forledes fra
 Gud og Dyden til Lasterne, og de dermed
 forbundene ubehagelige og farlige Følger.
 Mod disse Diævelens farlige og ofte for-
 dobbelte Anfald skal vi staae, og det ube-
 vægelig. Uden Frygt for denne Fiendes
 farlige Trusseler, uden Eftergivenhed i at
 vige ham et Skridt. Denne Modstand skeer,
 naar vi væbne os med Guds Ord og Bøn-
 nen, naar vi tænke forend vi handle, og vi
 vogte os for Overillelse, naar vi affkye saa-
 vel Lunkenhed, som og alle de Leiligheder,
 ved hvilke vi enten indseer, eller frygter for
 Mueligheden at fristes og overvindes, og
 naar vi vise en redelig Fryghed i Striden,
 naar Fristelserne moder os. Ved saaledes
 at giøre Modstand, kan vi og vist vente
 Seieren,